

indkommer ved Salget af botanisk Haves Grund, skulde omstødes ved denne Finantslov, ikke vil kunne afgjøres paa den Maade, som Udvalgets Flertal tænker sig. Man foreslaar her, at der efter Ordet „Gammelholm“ skal tilføies: „den nuværende botaniske Haves Grund“, men heri kan ikke involveres Noget med Hensyn til den Forpligtelse, som Statskassen nu har til at erstatte Universitetet en vis Del deraf. Der er altsaa ikke Noget i Veien for at vedtage dette Endringsforslag, men jeg tror blot ikke, at det vil være tilstrækkeligt til at fyldestgjøre den Tanke, som jeg antager ligger til Grund for Flertallets Forslag.

Jeg kommer nu til de Forslag, som ere stillede under Nr. 14 og 15. Vi have med Hensyn til disse idag hørt saa mange forskelligeartede Begrundelser, at det, naar det kunde lønne sig, vilde være meget interessant at holde disse forskellige Grunde mod hverandre, thi jeg tror, at det høie Thing da vilde se, at der ene ophæver den anden, saa at de forskellige Herrer, som have været enige om at stille disse Endringsforslag, i Grunden kun ere meget lidt enige om Sagens Realitet. Der er gjort forskellige Bestræbelser for at fremstille Forholdet saaledes, som om der slet ikke behøvedes nogen Dækning af nogen Underbalance, men disse Bestræbelser forekomme mig samtlige at være meget mislykkede. De kunne ikke komme op overfor de tydelige Tal, som staa i selve Finantslovsforslaget, og som det samlede Finantsudvalg har revideret og erkjendt for rigtige, og alle de Undergrunde, som kunne anføres for at mildne denne eller hin Udgift eller betragte denne eller hin Indtægt i et forskjelligt Lys, veie tilfammen ikke op mod den Hovedsandhed, som er tilstede, nemlig at der selv med de Indskrænkninger, som ere vedtagne ved 2den Behandling af Finantsloven, foreligger en Underbalance af over 1 Million Rd. Det er denne Underbalance, som skal dækkes, og det er denne Fordring, som nødvendigvis maa stilles fra Finantsministerens Side. Nu er der af enkelte ærede Talere gjort en Bemærkning, som kunde have nogen Bægt, dersom den var rigtig, nemlig den, at vi have havt saa gunstige Tilkaar i det sidste Finantsaar, at vi gjerne kunde tage Hensyn dertil og lade det enkelte Finants-

aar gaa med en saadan Underbalance, og det var navnlig det ærede Medlem for Præsto Amts 1ste Valgfreds (Scavenius), som gjorde denne Betragtning gjældende. Det ærede Medlem henvendte først sin Betragtning paa det indeværende Finantsaar; han kunde ikke negte, at der, naar man tager Finantsloven og Til lægsbevillingen sammen, er en Underbalance ogsaa for det indeværende Finantsaar af omtrent 200,000 Rd., men han mente tillige, at vi dog kunde haabe, at den, naar det kom til Stykket, vilde vise sig ikke at være nogen virkelig Underbalance. Jeg tilstaar, at jeg har det samme Haab; men, mine Herrer, dette kan man ikke gjøre Regning paa. Vi have aldrig anset os for berettigede til at gjøre Regning paa noget Saadant, saa længe der ikke forelaa ganske bestemte Data, der viste, at der med Sikkerhed kunde ventes en anden Status end den, som der blev gjort Regning paa ved selve Finantsloven og Til lægsbevillingen. Hvad altsaa det indeværende Finantsaar angaar, da tror jeg, at det er bedst, at vi foreløbig lade dette hvile; der kan komme mange Ting endnu i dette Finantsaar, som intet Menneske kan forudsæ. Hvad derimod angaar det sidst afsluttede Finantsaar, da kom det ærede Medlem til en anden Beregning, hvorefter vi skulde have havt en Forbedring i vor Status af over 1 Million Rd. Dette er en fuldstændig urigtig Beregning. Jeg har endnu i Dag gennemgaaet dette paa det Allernøiagtigste, og det har vist sig, at det paa ingen Maade er Tilfældet. Det ærede Medlem har regnet feil; hvori hans Feil stikker, kan jeg selvfølgelig ikke sige, men jeg kan forsikre det høie Thing om, at det ikke forholder sig saaledes. Har der været Formuebalance i det sidst afsluttede Finantsaar, saa er det ogsaa Alt. Men derimod omtalte det ærede Medlem slet ikke det nærmest foregaaende Finantsaar, og dette er netop et meget mærkeligt Finantsaar i saa Henseende, thi i dette Finantsaar 1869—70 ere vi gaaede tilbage i vor Formuestand med over 2 Millioner Rd. Og hvorfor, mine Herrer; i alt Fald for en meget væsentlig Del, hvorfor? Fordi vi ingen Indkomstskat havde, fordi der ikke blev vedtaget nogen Indkomstskat i 1869. Derfor! Ja, mine Herrer, det er dette,